

Způsoby těch, kdo získávají vědomosti a učedníků Koránu a islámu

Přeloženo a sestaveno abouttajwid.com,
český překlad Petra Haisam, kontrola českého překladu Alí Větrovec

Mnozí muslimové vědí, že získávání vědomostí je islámem povzbuzováno, ale málokdo ví, co je nezbytné vzhledem k záměru, skutkům a způsobům, když usilujeme o vědění.

Abú Hurejra, kéž v něm Alláh nalezne zalíbení, pravil:

Slyšel jsem Posla Božího صل الله عليه وسلم říci: „Svět je prokletý, vše co je v něm, je prokleté, vyjma zikru lláh (vzpomínání Boha) a všeho, co následuje, nebo učené osoba či učedníka.“ Vypravoval Ibn Mádža. 1

V jiném výroku vypravovaném ad-Dárimím od Ka‘ba pravil Posel صل الله عليه وسلم: „Svět je prokletý, vše co je v něm, je prokleté, vyjma učitele a učedníka v dobrou.“

Posel Boží, mír a požehnání s ním, také pravil:

"Kdo nastupuje cestu, doufaje ve vědění, Alláh mu usnadní cestu do Ráje. Vskutku andělé sklánějí svá křídla před tím, kdo usiluje o vědění z radosti nad tím, co dělá. Vskutku všechno na nebi a na zemi prosí o odpuštění pro vědouce, dokonce i ryby ve vodě. Výlučnost vědouceho nad služebníkem je jako výlučnost měsíce v úplňku nad rostlinami. Vskutku jsou učení dědici proroků, proroci po sobě nenechají dinár ani dirham, ale odkazují vědomosti a kdo si je bere, bere velkou hojnost." Abú Dawúd, Ibn Mádža, a Ibn Hibbán. 2

Čistota záměrů

První potřebnou věcí usilujícího o vědění je uvědomit si, že získávání vědomostí je (‘ibáda). Někteří učenci řekli, „Vědění je tajná modlitba a uctívání srdce.“ Podmínkami uctívání je: čistota záměru pro Alláha, Povzneseného, jak ukázáno ve verši:

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ

A přitom jim bylo pouze poručeno, aby uctívali Boha, zasvěcující mu upřímně svou víru.

Al-Bajjina:5

Nezbytnost čistoty záměru je také demonstrována v odsouhlaseném hadísu vypravovaném knížetem věřících, Omarem bin al-Chattábem, kéž v něm Alláh nalezne zalíbení, že Prorok, mír a požehnání Boží s ním, pravil:

إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَّا نَوَىٰ فَمَن كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَىٰ دُنْيَا يُصِيبَهَا أَوْ إِلَىٰ امْرَأَةٍ يَنْكِحُهَا فَهِجْرَتُهُ إِلَىٰ مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ

"Opravdu skutky podle jejich záměrů a každému podle toho, co zamýšlel. Tak ten, kdo vykoná hidžru (přestěhování) pro Alláha a Jeho Posla, tak to je přestěhování pro Alláha a Jeho Posla; ale kdo vykoná hidžru pro světské zisky nebo, aby se oženil se ženou, tak to je přestěhování pro to, proč se stěhoval."

Pokud je čistota záměru v usilování o vědomosti ztracena, mění se z nejlepších způsobů poslušnosti v nejhorší porušení. Nic tak neničí vědění jako předvádění se, širk nebo vytahování se čistotou záměru na příkladech posluchači říkáním: "Naučil jsem se a zapamatoval jsem si." Učedník se proto potřebuje očistit od všeho, co ničí dobré záměry jako: vychloubání se, chtít vyniknout nad ostatní, používat vědění jako nástroj pro jiné cíle jako majetek, peníze, velikost, sláva atd.

Dobře známý výrok Sufjána bin Sa'ída Ath-Thawrího hlásí:
"Nic nebylo pro mne těžší vyléčit, než svůj záměr."

Existuje mnoho nástrojů k dosažení čistoty záměru. Některé jsou:

1. Vnitřní usilování a trpělivost se sebou samým.
2. Důraz na bohabojnost. V sůře at-Taláq, 2.-3. verš, stojí:

وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ

"A kdo je bohabojný, tomu On připraví východisko a ušetří mu obživu z místa, odkud s tím ani nepočítal."

V obecně přijatém hadíse dostal Prorok صل الله عليه وسلم otázku, "Posle Boží, který člověk je nejúctyhodnější?" Pravidl, "Ten s nejbohabojnější." Také pravil, "Nejvíce dostává lidi do Ráje: Taqwá Alláha a dobré způsoby." Podle At-Tirmízího.

3. Brát na vědomí velikost Stvořitele a skutečnost, že se pořád dívá. To je jednou z úrovní zbožnosti - ihsán: uctívat Alláha, jako byste Ho viděli, neboť i když Ho nevidíte, On vidí vás.
4. Být bdělý v dosahování odměny od Alláha a zvyšování dobrých skutků.
5. Více proseb k Alláhu, prosíce ho snažně, aby vám udělil čistotu záměru.
6. Více uctívání, které nikdo nevidí jako půst a noční modlitby.
7. Vyvarujte se hledání pochvaly, takže se nezačnete snažit potěšit pouze lidstvo. V dlouhém hadíse vypravovaném Muslimem nás Prorok, mír a požehnání s ním, informoval, že prvními, kdo bude vhozeni o Soudném dnu do ohně budou recitátor Koránu, mudžáhid a dárce almužny; ti, kteří dělali tyto skutky, aby se o nich říkalo: "Ten a ten je recitátor, ten a ten je odvážný a ten a ten je štedrý a tak dává almužny." Kéž nás Alláh spasí před pekelným ohněm a věnuje nám čistotu záměru.
8. Čtení o spravedlivých učencích a poznání jejich záležitostí, abyste o nich byli informováni a mohli jich používat jako příkladu. Naši spravedliví předchůdci byli velice silní ve svém strachu z Alláha a v poslušnosti k Němu a studium jejich životů nás ovlivňuje a zvyšuje puzení k dobrým skutkům.
9. Volání sebe sama k odpovědnosti a obviňování se ze selhání v poslušnosti a uctívání Alláha velice pomáhá při zdokonalení záměrů. Omar bin Chattáb, (kéž v něm Alláh

nalezne zalíbení), pravil, "Zodpovídejte se sobě než se budete zodpovídat, měřte předtím než budete měřeni, a zkrášlujte se pro Největší představení o dni, kdy nebude nic skryto."

10. Úspěch pochází od Alláha pro Jeho služebníka a Jeho touhu po dobru pro něho. Pro koho si Alláh přeje dobro, umožní mu rozumět náboženství.⁴ Mu'amar bin Rášid pravil, "Vskutku člověk usiluje o vědění, ale vědění je mu upřeno dokud to není pro Alláha."⁵

Znaky čistoty záměru

- Usilování a pevnost při získávání vědění s pozorností kladenou na pochopení, pamatování a nebytí nedostatečným ve vybrané osnově.
- Pokud se učedník zapíše do vzdělávacího kurzu, absence a nedochvilnost u něj nevidíme.
- Jeho starost není jen, aby se ukázal před přáteli nebo aby je předběhl; místo toho si přeje pro ně to, co si přeje pro sebe.

Jak se učit a zvládnout učení

Slavný výrok učenců zní:

نَمَّ مَلَّ نَفْتِي ا. لَوْصَ مَرُح ا. لَوْصُو

což znamená: „Kdo nezvládl základy, tomu je zakázáno postupovat.“⁶

Je nezbytné pro ustanovení a položení každé techniky nebo znalosti usilovat o to, že bude mít perfektní základy a jejich shrnutí z rukou vystudovaného šejcha, ne pouhým samostudiem a že bude vědění získáváno postupně. Právě jako Alláh, Povznesený, praví:

وَقَرَأْنَا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا

A Korán jsme rozdělili, abys jej přednášel lidem pozvolna, a seslali jsme jej sesláním opakovaným.

Al-Isrá' 106

Učení Koránu

Nejlepší znalostí je znalost Koránu. Posel Boží, mír a požehnání s ním, pravil, "**Nejlepší z vás jsou učedníci Koránu a jejich učitelé.**" Zaznamenal Bucháří.

Recitace Koránu by měla mít vliv na učedníky, jelikož recitují slovo svého Stvořitele. Učedníci Koránu jsou ovlivněni poznáním Stvořitele, vzrůstá jejich bohabojnost, zlepšuje se schopnost jejich paměti a vyslovují slova nejplynulejším způsobem. To je samozřejmě pro ty, kdo zdokonalili artikulační body a znají příslušné zastávky a začátky.

Al-imám aš-Šáfí'í, kéž se nad ním Alláh smiluje, pravil: "Kdo se učil Koránu, stoupl na ceně; kdo zapisoval al-hadís, jeho argumentace byla posílena; kdo studoval fiqh, jeho

postavení bylo uctěno; kdo studoval jazyk, zdokonalil svou mluvu; a kdo studoval výnosy [šari'atské] bude mít rozhodující názor.“

Učit Korán od dětství bylo způsobem našich předchůdců, kéž v nich Alláh nalezne zalíbení. Abdurrahman bin Abí Hátim ar-Rází pravil, „*Můj otec mne nepřizval k práci na hadísech, dokud jsem neodrecitoval Korán al-Fazlovi bin Šásánovi ar-Rázímu.*“⁷

Učení Koránu nebylo jen pro chlapce. Učenci islámu vyučovali své dcery Koránu, když byly malé, stejně jako jim poskytli náležitou islámskou výchovu. Imám Muhammed al-Džazáří, slavný učenec recitace, napsal o své dceři Selmě v předmluvě ke své knize, "Ghájatu n-Nihájah fí Tabaqáti l-Qurrá", a pravil "Moje dcera, kéž ji Alláh učiní užitečnou a pomáhá jí v tom, co je dobré pro její náboženství a jiné, se naučila zpaměti Korán v roce 813 hidžry, a naučila se nazpaměť al-Muqaddimatu t-Tedžwíd [známo jako Džazárijja] a jeden z deseti qira'át. Kéž ji Alláh učiní šťastnou a usnadní pro ni dobro v tomto světě a na věčnosti."⁸

Způsoby s Koránem

1. Hledání útočiště

Hledání útočiště u Alláha před opovrženým Satanem před čtením Koránu následuje Alláhova slova:

فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

Když Korán přednášíš, hledej u Boha útočiště před satanem prokletým.

Nahl: 98.

Způsob hledání útočiště vyslovení „A'úzu bi lláhi mine š-šejtáni rredžím.“

An-Nawawi pravil, *Není to na škodu, ale první je lepší volba...*

2. Basmala

Vyslovit basmalu na počátku každé súry, vyjma súry at-Tawba, také známé jako Bará'a. Basmala není dovolena před touto súrou.

3. Očista - Tahára

Preferuje se, aby byl muslim ve stavu rituální čistoty, zejména pokud se přímo rukama dotýká Koránu, jak se obecně ukazuje ve verši:

لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ

At' dotýkají se ho jen očištění

Al-Wáqi'a 79.

4. Přemítání o významu

Korán by měl být čten s oddaností a vážností, spolu s přemítáním o významu. Alláh Povznesený praví:

أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ

Cožpak nepřemýšlejí o Koránu?

Nisá: 82; Muhammed: 24.

5. Opakování verše

Pomocí při uvažování je opakování některého verše a zastavení na nich, pro upoutání pozornosti k jejich významu, tak jako Posel Boží, když stál a opakoval jeden verš až do rána a to bylo:

Překlad vysvětlení významu:

إِن نُّعَذِّبِهِمْ فَأَتَّهِمُوا عِبَادَكَ وَإِن تَغْفِرَ لَهُمْ فَاِنَّكَ أَنتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

Potrestáš-li je - vždyť jsou služebníky Tvými; odpustíš-li jim - vždyť Tys věru mocný i moudrý!“

[Al-Má'idah 118]

6. Reagování na Korán

Pokud se čte verš chválící Alláha, recitující by měl zastavit a chválit Jej, Oslaveného, slovy Subhána Illah nebo Tebárake lláh nebo jinými slovy chvály. Důkazem pro to je hadís vypravovaná Muslimem, že Huzejfa ibnu l-Jemán, kež v něm Alláh nalezne zalíbení, pravil:

Modlil jsem se s Prorokem صل الله عليه وسلم té noci a on začal al-Baqarou a pravil jsem [k sobě] udělá rukú [skloní se] u 100. verše, ale on pokračoval. Řekl jsem si, bude recitovat [Al-Baqaru] na jeden rak'át, ale on pokračoval. Pak začal an-Nisá odrecitoval ji [celou], a já jsem si myslel, teď udělá rukú', [když skončí]. Pak začal Áli Imrán a recitoval to pomalu; a když došel k verši, v němž je oslavování, oslavoval, a když došel [k někomu mající] otázku, ptal se a když dorazil k [někomu] hledající útočiště, hledal.

7. Recitace s Tertílem

Je pro nás povinné, abychom recitovali Korán s tertílem, což znamená recitovat pomalu s tedžwídem, správnou výslovností a příslušnými zastávkami a začátky.

Alláh pravil:

وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا

...a prozpěvuj Korán slavnostně [tertíl]

Muzzammil: 4.

Učenci stanovují, že tertíl se preferuje pro přemítání, protože má silnější vliv na srdce. Ibn Abbás, kéž v něm Alláh nalezne zalíbení, pravil: *To, že přečtu jednu súru s tertílem je mi milejší, než přečíst celý Korán.*

Recitátor Koránu by si měl dávat pozor na příliš rychlé čtení nebo snahu dosáhnout chatm [přečíst Korán od začátku do konce] rychle, nebo skončení súry rychle, bez uvažování o významu a aniž by byl ovlivněn touto lekcí.

8. Respektovat Korán

Nejvyšší důležitost má úcta ke Koránu ode všech jeho čtenářů. Při recitaci Koránu by se mělo vyhnout hovoru, stejně jako smíchu a bagatelizaci. Alláh, Povznesený, pravil:

وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَكُمْ مُرْحَمُونَ

A když je přednášen Korán, naslouchejte mu a zmlkňte, snad se vám dostane smilování.

A'ráf: 204.

Ibn Omar, kéž v něm Alláh nalezne zalíbení, nepromluvil, dokud nedokončil, to co zamýšlel přečíst z Koránu.¹⁰

Závěrem

Všichni muslimové a muslimky by měli toužit po odměně od Alláha při recitaci Koránu. Měli bychom vnímat význam čistoty záměru a dávat pozor, abychom dosáhli největší odměny při recitaci každého posvátného verše. S každým písmenem, které recitujeme, máme [zaznamenán] dobrý skutek a každý dobrý je jako desetkrát jemu podobný až do sedmi set násobku.¹¹

Efekt Koránu by se měl projevit na naší řeči, skutcích a způsobech, ilustrováno tím, co Ibn Masúd, kéž v něm Alláh nalezne zalíbení, pravil: *Je žádoucí, aby se recitátor Koránu poznal podle svých nocí [vstával k recitování v noci] když lidé spí; a svých dní, když jsou*

lidé vzhůru, a podle svého pláče, když se lidé smějí; a podle ticha, když mají lidé marný spor...

Způsoby k učiteli

Je povinností, aby učeník Koránu respektoval a ctil svého učitele. V hadíse zaznamenaném at-Tirmízím Posel Boží صل الله عليه وسلم pravil, "**Nepatří k nám ten, kdo není uctívý ke starším, milosrdný k mladým, a nezná práva těch, kdo nás učí.**"

Naši spravedliví předchůdci velice zdůrazňovali respekt a laskavost ke svým šujúch¹. Slavný výrok mnoha spravedlivých předchůdců je: "*Jsem otrokem toho, kdo mne naučil písmena.*"

Učeník by měl obdivovat svého učitele a měl by ho respektovat. Rabí'á bin Sulejmán byl společníkem a učeníkem slavného učence aš-Šáfí'ího a [Sulejmán] pravil: „*Při Alláhu, neosmělil bych se napít vody, když se na mne Aš-Šáfí'í díval, z obdivu k němu.*“ Aš-Šáfí'í sám choval velký obdiv k učencům a řekl o sobě: „*Otáčel jsem stránky velice opatrně před imámem Málíkem, z obdivu k němu, aby to neslyšel.*“ [Ádáb al-Muta'álimín, dr. Ahmed Abdullah Al-Bátílí, Dáru l-Qásim, Rijad, 1418h.].

Učeník by neměl oslovovat učitele nebo šejcha prvním jménem, volat je "já šejch" nebo "učiteli", místo toho by jej měl volat „můj šejchu“, „můj učiteli“ nebo „náš šejchu“, „náš učiteli“. Na učitele by se nemělo volat z dálky, pouze ve výjimečných situacích. Učители by se nemělo tykat.

Alláh, Povznesený, v Koránu vezvedl chování k těm, kdo nás učí dobru, když pravil v súře An-Núr, verš 63:

لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا

Neberte výzvu posla k vám tak, jako by to byla výzva jednoho z vás k druhému!

Není vhodné oslovovat rodiče prvními jmény a se stejnou úctou by ani učenci neměli být oslovováni prvními jmény.

Následující je rada, kterou dal emíru l-mu'minín 'Alí bin Abí Tálíb, kéž v něm Alláh nalezne zalíbení: "*Mezi práva učených patří, že nekladete příliš mnoho otázek, neprozrazujete jejich tajemství, nepomlouváte je, nehledáte na nich chyby, když se zmýlí, přijmete jeho omluvu. Je vaší povinností ho respektovat a zvětšovat dokud dodržuje Alláhovy příkazy; neměli byste před ním sedět; pokud něco potřebuje, lidé by měli soupeřit, aby mu posloužili.*" Vypravoval Ibn Abdalbarr¹² s dodatkem, že byste na něj neměli ukazovat prstem; neměli byste říkat, ten a ten to říká jinak, než vy'..."

¹ Plurál od „šejch“.

Kéž nás Alláh učiní nejlepšími učedníky a nejlepšími učiteli. Kéž Alláh očistí naše záměry a přiměje nás dělat všechno pouze pro Něj. Kéž nám Alláh umožní patřit do "ahlu l-Qur'án" neboli rodiny Koránu (těch, kdo ho čtou, studují a aplikují) těch, kdo jsou Alláhovi lidé a vybraní.¹³

VYSVĚTLIVKY:

1 Hadís hasan, Sahíh Ibn Mádža, šejch Albání 3320.

2 Hadís Sahíh, Sahíh Abí Dawúd, Šejch Albání 3096.

4 Odkaz na hadís: ***Pro koho si Alláh přeje dobro, umožní mu rozumět náboženství.*** Sahíh Bucháří a Sahíh Muslim.

5 Ádáb al-Muta'allimín, dr. Ahmed Abdulláh al-Bátílí, Dár al-Qásim, Rijád

6 Citace z Tezkíratu s-Sámi' we l-Mutakallim, v knize: Al-Medžmú'atu l-Ilmíjja, Bakr bin Abdulláh, Abú Zejd, Dáru l-'Ásima, Rijád, str. 154.

7 Ádáb al-Muta'allimín, dr. Ahmed Abdulláh al-Bátílí, Dáru l-Qásim, Rijád, str. 27.

8 Tamtéž, str. 29.

9 Zaznamenal An-Nisá'í a Ibn Mádža, uznán za hasan šejchem Albáním, Sahíh Ibn Mádža 1110.

10 Ádáb Al-Muta'allimín, str. 31

11 Odkaz na hadís:

افرح أرق نم ملسو هيلع. اى لص. الوسر لاق نم فلا نكلو فرح ملا لوقاً. اهلائثماً رشعب ةتسحلاو ةتسح هب هلف. اباتاً فرح فرح ميمو فرح م.و

Šejch Albání zařadil jako sahíh v Sahíhu t-Tirmízí, 2327.

12 Ádáb Al-Muta'allimín, dr. Ahmed bin Abdulláh Al-Bátílí, Dáru l-Qásim, Rijád, str. 45

13 Odkaz na hadís:

لوسر لاق. الوسر اي اولاق سانلا نم نيها. ناملسو هيلع. اى لص هتصاخو. الها نارقلا لها مه لاق مه نم

Význam: *Posel Alláha, pokoj a požehnání s ním, pravil: Vskutku Alláh má v lidstvu své lidi. Zeptali se, Posle Alláha, kteří to jsou? Pravil, Ti Koránu [kdo ho často čtou], to jsou lidé Alláha a ti vybraní.*

Vypravoval Ibn Mádža, a odsouhlasen jako sahíh šejchem Albáním v Sahíh Ibn Mádža.

Odkazy:

1. Ádáb Al-Muta'allimín, dr. Ahmed bin Abdulláh al-Bátílí, Dáru l-Qásim, Rijád, 1417 h.

2. al-Madžmú'atu l-Ilmíjja, Bakr bin Abdulláh, Abú Zejd, Dáru l-'Ásima, Rijád, 1416 h.

3. <http://www.Albání.org/Arabic/hadís/hadís.htm> ,
<http://www.dorar.net/htmls/mAlbani.asp> .

4. <http://hadith.al-eman.com/>